

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ, ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΚΛΟΓΕΣ;

*Άρθρον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
πρώην Ἀθηνῶν κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Οἱ ἐκλογές τελείωσαν ἐδῶ καὶ μῆνες· ἔχουν ὅμως τελειώ-
σει καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ κάθε Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ γιὰ τὴν
πίστι του;

Ὁ κάθε εὐσεβὴς Χριστιανὸς τί θὰ κάμῃ τώρα; Θὰ περι-
μένη τις ἄλλες ἐκλογές γιὰ νὰ κάμῃ καὶ πάλιν αἰσθητὴ τὴν
ὑπαρξί του; Ἐν τῷ μεταξύ θὰ περιορίζεται πάντα μόνο στὴν
κριτική, μόνο στὰ «ὄχι» καὶ στὰ «κὴ» γιὰ ὅσα κάνουν οἱ ἀν-
τίπαλοι τοῦ Χριστοῦ; Δὲν ἔχει ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς τίποτε
θετικὸ νὰ πῆ; Δὲν ἔχει τίποτε νὰ πῆ γιὰ τὴν ἀγάπη, γιὰ τὴν
ἀδελφοσύνη μεταξύ ὄλων τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὴν ἰσότητα με-
ταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, γιὰ τὴν ἐλευθερία, γιὰ τὴν εἰρήνη,
γιὰ τὴ δικαιοσύνη, γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὰ τόσα ἄλλα ποῦ
κῆρυξε ὁ Κύριός μας; Θὰ ἀφίη τούς ἄλλους νὰ τοῦ παίρνουν
τούς στόχους ποῦ ἔχει θέσει γιὰ τὴ ζωὴ μας ὁ Κύριος καὶ ἐνῶ
τὰ κάνουν συνθήματά τους, ποῦ τὰ προβάλλουν μάλιστα γιὰ
δικά τους, νὰ μὴ παύουν νὰ Τὸν πολεμοῦν; Καὶ ὕστερα ἐμεῖς
ποῦ πιστεύομε σ' Ἐκεῖνον θὰ παρουσιαζώμαστε δειλὰ - δειλὰ
καὶ καθυστερημένα νὰ λέμε «μὰ αὐτὰ ποῦ λέτε εἶναι χριστιανι-
κὰ, τὰ ἔχει εἰπεῖ ὁ Κύριός μας».

Αυστηρῶς, ἀπὸ τὸ πολὺ - πολὺ εἶναι ἡ στάσις τοῦ κάθε εὐσε-
βοῦς Χριστιανοῦ καὶ ἰδίως ὅσον
ἀπὸ μᾶς εἶναι κάπως πὺρ μορφο-
μένοι καὶ πὺρ θερμοκευόμενοι. Ὁ-
πως ὅλοι (ἐκτός ἀπὸ τούς θαμ-
μένους ἀντιπάλους τοῦ Χριστοῦ)
καὶ οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ κοιτά-
ζομε τὴ δουλειά μας καὶ προμη-
νομε νὰ ἰδοῦμε τί θὰ κάνουν οἱ
πολιτικοί. Ὅσοι κάθε φορὰ εἶμα-
στε μὲ τὴν Κυβέρνησι εἶμαστε
ικανοποιημένοι καὶ μόνον ὅταν
θὰ κἀνῃ κατὰ τὸ κραυγαλέα ἀντίθε-
το ἀπὸ τὴν πίστι μας ἴσως μὲ φρο-
νὴ ποῦ μόλις θὰ ἀκούεται θὰ τολ-
μήσομε νὰ τὸ ἀποδοκιμάσομε.
Ὅσοι πάλι εἶμαστε μὲ τὴν ἀντι-
πολίτευσι προμηνομε νὰ ἰδοῦμε
εἰ στάσι θὰ λάβουν οἱ ἡγέτες ἢ οἱ
ἐφημεριδῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως,
γιὰ νὰ κανονίσομε τὴ στάσι μας.
Δηλαδή, μὲ λίγα λόγια, τὴ φρο-
ντίδα γιὰ τὸ τί θὰ γίνῃ σχετικὰ
μὲ τὴ θρησκεία, μὲ τὴν πίστι μας,
μὲ τὴν πίστι ποῦ θὰ μεταδοθῇ στὰ
παιδιά μας καὶ ποῦ μᾶς ἔχει ἠμο-
στευθῇ ὁ Κύριός μας νὰ τὴ φυλά-
ξομε ἀκέραια καὶ ἀμώλυτη, τὴν
ἔχομε ἀναθέσει στούς... πολιτι-
κούς! Ἐμεῖς ἠσυχάζομε καὶ ὁ
καθένας μας φροντίζει γιὰ τίς δου-
λειάς του. Ρωτήσομε ὅμως, ἀν ἡ-
συχάζῃ καὶ ὁ Ἀντίχριστος; Σχεά-
σομε ὅτι, ὅπως εἶχαμε σὲ παλαιό-
τερο ἄρθρο μας διαπιστώσει, ἡ πάλ-
η μας δὲν εἶναι ἐπρὸς αἷμα καὶ
σάρκα, δηλαδή πρὸς ἀνθρώπους,
ἀλλ' εἶναι ἀγῶνες ἐπρὸς τὰς ἀρ-
χές, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τούς
κοσμοκρατοράς τοῦ σκότους τοῦ
αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευμα-
τικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἑπου-
ρανοῖς» (Ἐφ. στ', 12);

Τὰ πιστεύομε αὐτὰ, ἢ ἦταν
προεκλογικῆς οἰτιοσίης; Ἄν τὰ
πιστεύομε αὐτὰ, εἶναι δυνατόν τό-
ρα νὰ ἠσυχάζομε; Μήπως νική-
σομε τὸν Ἀντίχριστο; Μήπως τὸν
Δράκοντα ἐτὼν ὄντιν τὸν ἀρχαῖον,
ὅς ἐστι Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς

ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην» (Ἀποκ.
κ', 2) τὸν δέσομε καὶ αὐτὸς μετὰ
τὴν ἡττα του κάθεται πὰ φρο-
νίμα; Ἐὐ ὅπως ὁ ἀρχαῖος θὰ πα-
ρατήσῃ τίς ἐπιθέσεις του κατὰ
τῆς πίστεως καὶ θὰ μᾶς ἀφίη νὰ
ἀπολαμβάνοιμε τὴ διαρκῆ εἰρήνη,
ποῦ θὰ μᾶς χαρίσῃ ἡ μεγαλοφι-
λία του; Ὁ Σατανᾶς, ἀδελφοί
μου, μετὰ τὸ ἔρασημα τοῦ θρη-
σκευοῦτος Λαοῦ, ποῦ ἔγινε πρὶν
ἀπ' τίς ἐκλογές, θὰ γίνῃ πονηρό-
τερος, θὰ ἀλλάξῃ τακτικὴ καὶ θὰ
κἀνῃ πὺρ ἰσουλὰ τὴ δουλειά του.
Ἄς μὴ ξεγελαστοῦμε ὅμως μὲ
μερικῆς πονηρίας του ἀνεργίας,
ποῦ θὰ γίνων μόνον ἐπρὸς τὸ θεο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ῃ ΣΕΛ.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης

Μὲ σοβαρὰ προβλήματα εἰς τὴν
ἡμερησίαν διάταξιν συνήλθεν ἡ
Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Κρήτης ἀπὸ τὴν προ-
εδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρή-
της κ. Τιμοθέου. Πρώταν καὶ κύ-
ριον θέμα τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν
νομιμοποίησιν τῶν ἀμβλύσεων,
ποῦ συναντᾷ τὴν ἔντονον ἀποδο-
κίμασιαν Κλήρου καὶ Λαοῦ.

Ἐπίσης θὰ ἐξεταστοῦν θέματα
ἀντιαιρετικῶ ἀγῶνος εἰς τὴν Με-
γαλόνησον, ὅπου ἀνατεύσσεται
καθημερινῶς ἡ δραστηριότης τῶν
Ἱερωδιετῶν, τῶν Προτεσταντῶν
καὶ ἄλλων αἰρετικῶν.

Ἐνα ἄλλο πρόβλημα, ποῦ ἀπα-
σχολεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρή-
της εἶναι ἡ πνευματικὴ προστα-
σία τῆς νεολαίας, ἡ ἰδρυσις Ἐπι-
σκοπιαστικῆς Σχολῆς, ἡ προστα-
σία τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμη-
λίων καὶ πολλα ἄπηρεσιακά θέμα-
τα τοῦ Κλήρου.

ΕΜΜ. Ν. ΖΕΥΓΑΔΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης Σελ.

θῆναι» γιὰ νὰ μὴ μπορούμε νὰ μιλάμε καὶ νὰ διαμαρτυρούμαστε. Ἄν οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἀποκηρύξουν φανερά τὴν ἀθεΐα καὶ ἐν δὲν τιμωροῦν τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ποὺ τὴν προπαγάνδισαν, ποὺ τὴν προπαγανδίζουν καὶ ἀποδεδειγμένα πολεμοῦν τὴ θρησκεία, νὰ μὴ ἐξαπατηθῶμε. Ἄλλοιῶς θὰ γελᾷ μὲ μᾶς ὁ Πονηρός, γιατί καὶ πόλι τὸν πιστέριμα.

Ἀδελφοί μου, ὅς σοβαρευτοῦμε ἐπὶ τέλος καὶ ὡς ἀντιμετωπιούμε τὴν κατάστασι ὅπως ἀξίζει στὴν πίστι, ποὺ μᾶς ἔχει ἐμπιστευθῆ ὁ Θεός νὰ κατέχομε καὶ ὅπως ἀπαιτοῦν αἱ «μεθοδεΐαι» καὶ ἡ πινουεργία τοῦ ἔχθρου.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε τὸ σφάλμα ποὺ διαπραξίσαμε, ὅς τὸ σκεφθοῦμε μὲ ἓνα συγκεκριμένο παράδειγμα, πορμένο ἀπ' τὴν καθημερινή μας ζωὴ. Ἄς ὑποθέσουμε, πὺς κάποιος εἶχε ἐμπιστευθῆ σὲ μᾶς ἓνα μεγάλο καὶ μοναδικὸ καλὸταμο θησαυρό. Συγχρόνως ἔξομε, ὅτι γύρω μᾶς παραμονεύουν ἀδίστακτοι καὶ πιαμπόνηροι ληστές, ποὺ θὰ μεθοδευθοῦν τὰ πάντα γιὰ νὰ μᾶς τὸν ἀρπάξουν. Δὲν θὰ κάναμε τὸ πᾶν, δὲν θὰ ἦταν τὸ μικρὸ μᾶς ἀπιστολόγημένο συνεχῶς μὲ τὴν φύλαξι τοῦ θησαυροῦ, ποὺ μᾶς εἶχαν ἐμπιστευθῆ, δὲν θὰ ἐπιστρατεύσαμε ὅλες μᾶς τὶς ἱκανότητες, γιὰ νὰ προφυλάξουμε τὸ θησαυρὸ αὐτὸν ἀπ' τὴν ἀσπαγή;

Ἐπομένως τόφρα, ποὺ κρατάμε στὰ χέρια μᾶς ὄχι ἓνα ὄμοιο θησαυρὸ, ἀλλὰ τοὺς πολιτισμότερους θησαυροὺς τοῦ κόσμου, τὴν αἰώνα Ἀλήθεια καὶ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν μᾶς, ποὺ καὶ μὴ μόνο ἀπ' αὐτὲς δὲν τὴν ἰσοφαρίζουν δια τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, ἐπιτρέπεται νὰ καθόμαστε ἔτσι ἀπρακτοὶ καὶ ἥσυχοι καὶ νὰ ἐμπιστευομαστε τὴ φύλαξι τοῦ στοὺς πολιτικούς;

Ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη μέθοδος, ποὺ ὑποβάλλει στὸ μικρὸ μᾶς «ὁ Πονηρός», εἶναι ὅτι τόχα δὲν πρέπει νὰ κάνουμε τίποτε ἐναντίον του, γιατί ἔτσι θὰ τὸν ἐρεθίσουμε καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ μᾶς ἐπιτεθῆ. Μὰ δὲν βλέπομε, ὅτι

καὶ καλύτερα, ἀλλὰ καὶ στὸ πρόσφατο παρελθὸν ἔχει στήσει διλόκληρο πόλεμο ἐναντίον τῆς πίστεώς μᾶς, ἐναντίον τῆς θρησκείας γενικῶς, χωρὶς ἡμεῖς νὰ τὸν ἔχομε προκαλέσει;

Δὲν βλέπομε, ὅτι σὲς ἄλλες Χῶρες, ὅπου ἔχει ἐπιβληθῆ ἡ ἀθεΐα, ἔχει ἐφαρμόσει τὴν ἴδια μέθοδο; Νὰ ἀποκομιζῆ, δηλαδὴ τοὺς πιστοὺς μέχρι ποὺ νὰ πάσῃ διλόκληρη τὴν κρατικὴ ἐξουσία στὰ χέρια του καὶ κατόπιν ἀρχίζει τὸν πιὸ ἀμείλικτο διωγμὸ ἐναντίον σὲ θ, πῶς ποτε σημεῖαι εἰδικὰ τὸ Χριστὸ καὶ γενικώτερα τὴ θρησκεία; Μήπως σ' αὐτὲς τὶς Χῶρες τὸν προκαλέσαν οἱ πιστοὶ καὶ γι' αὐτὸ ὁ Ἀντίχριστος ξεκίνησε τὸν πόλεμο;

Ἄλλὰ δὲν βλέπομε καὶ τὸ ἄλλο; Ὅτι ὅπου οἱ πιστοὶ ἦταν στέρεα ριζωμένοι στὴν πίστι τους καὶ ἀπορροισμένοι νὰ τὴν ἰσχυροποιήσουν ἀκόμα καὶ μὲ τὴ ζωὴ τους, ἐκεῖ ὁ ἔχθρος μαζεύεται καὶ περιορίζεται ὡς ἐπιθετικὸς του, προσπαθώντας νὰ φανῆ διαλλακτικὸς καὶ νὰ δείξῃ ὅτι τάχα δὲν πολεμεῖ τὴ θρησκεία;

Δὲν μᾶς διδάσκουν ὅστε τὰ πρόσφατα διὰ μᾶς γεγονότα; Ποιὸς εἶχε κερᾶξει τὸν «Πονηρὸ» γιὰ νὰ ἀνοίξῃ φοβερὸ πόλεμο κατὰ τῆς πίστεώς μᾶς; Ἐδῶ στὴν ἐφημερίδα αὐτὴ δὲν εἶχε δημοσιευθῆ ἡ ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. Προσβηπουργό, ὅπου καταγγέλλονταν ἑκατοντάδες περυστικὰ ἐπιθέσεων τοῦ ἔχθρου; Ἄλλὰ καὶ δὲν μᾶς κάνει ἐντύπωση, ὅτι ὅταν κάποιος κινήθηκε ἓνα μικρὸ ποσοστὸ πιστῶν Χριστιανῶν, ὁ ἔχθρος συμμαζεῖται λίγο;

Ἡ καλύτερη ἀμυνα, ἀδελφοί μου, σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις, εἶναι ἡ ἐπίθεσις. Ὅσο πιὸ φοβισμένος μᾶς βλέπει ὁ ἔχθρος, τόσο ἀποθροισίνεται περισσότερο. Τὸ συμπέρασμα εἶναι: νὰ νοιάσουμε τὶς εὐθύνες μᾶς καὶ νὰ λάβουμε τὰ μέτρα μᾶς ἐγκαίρως. Ὅχι σποριαδικὰς ἐνέργειες τὴν τελευταία στιγμὴ. Ἄλλὰ τί συγκεκριμένα πρέπει νὰ κάνουμε. Αὐτὰ θὰ τὰ δοῦμε σὲ ἐπόμενα ἀρθρα.

Ἀρχιεπίσκοπος ἹΕΡΩΝΤΜΟΣ
πρώην Ἀθηνῶν

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ, ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΚΛΟΓΕΣ;

Ἐκθρον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πρῶην Ἀθηνῶν κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Οἱ ἐκλογές τελείωσαν ἐδῶ καὶ μῆνες· ἔχουν ὅμως τελειώσει καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ κάθε Ὀρθόδοξου Χριστιανοῦ γιὰ τὴν πίστι του;

Ὁ κάθε εὐσεβὴς Χριστιανὸς τί θὰ κάμῃ τώρα; Θὰ περιμένη τις ἄλλες ἐκλογές γιὰ νὰ κάμῃ καὶ πάλιν αἰσθητὴ τὴν ὑπαρξί του; Ἐν τῷ μεταξύ θὰ περιορίζεται πάντα μόνο στὴν κριτικὴ, μόνο στὰ «ὄχι» καὶ στὰ «κῆ» γιὰ ὅσα κάνουν οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Χριστοῦ; Δὲν ἔχει ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς τίποτε θετικὸ νὰ πῇ; Δὲν ἔχει τίποτε νὰ πῇ γιὰ τὴν ἀγάπη, γιὰ τὴν ἀδελφούνη μεταξύ ὄλων τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὴν ἰσότητά μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, γιὰ τὴν ἐλευθερία, γιὰ τὴν εἰρήνη, γιὰ τὴν δικαιοσύνη, γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὰ τόσα ἄλλα ποὺ κήρυξε ὁ Κύριός μας; Θὰ ἀφίνη τοὺς ἄλλους νὰ τοῦ παίρνουν τοὺς στόχους ποὺ ἔχει βθεσι γιὰ τὴ ζωὴ μας ὁ Κύριος καὶ ἐνῶ τὰ κάνουν συνθήματά τους, ποὺ τὰ προβάλλουν μάλιστα γιὰ δικά τους, νὰ μὴ παύουν νὰ Τὸν πολεμοῦν; Καὶ ὕστερα ἐμεῖς ποὺ πιστεύομε σ' Ἐκεῖνον θὰ παρουσιάζωμαστε δειλὰ - δειλὰ καὶ καθυστερημένα νὰ λέμε «μὰ αὐτὰ ποὺ λέτε εἶναι χριστιανικά, τὰ ἔχει εἶπει ὁ Κύριός μας».

Δυστυχῶς, αὐτὴ τὸ πολὺ - πολὺ εἶναι ἡ στάσις τοῦ κάθε εὐσεβοῦς Χριστιανοῦ καὶ ἰδίως δουν ἀπὸ μᾶς εἶναι κάπως πρὸ μορφωμένοι καὶ πρὸ θεολογούμενοι. Ὁπως ὅλοι (ἐκτός ἀπὸ τοὺς θαμνένους ἀντιπάλους τοῦ Χριστοῦ) καὶ οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ κοιτάζομε τὴ δουλειά μας καὶ περιμένομε νὰ ἰδοῦμε τί θὰ κάνουν οἱ πολιτικοί. Ὅσοι κάθε φορὰ εἰμαστε μὲ τὴν Κυβέρνησι εἰμαστε ἱκανοποιημένοι καὶ μόνον διὰ τὴν κἀνή κατὰ τὸ κρανγαλιὰ ἀντιθετο ἀπὸ τὴν πίστι μας ἴσως μὲ φρονὴ ποὺ μάλις θὰ ἀκούεται θὰ τολμήσομε νὰ τὸ ἀποδοκιμάσομε. Ὅσοι πάλι εἰμαστε μὲ τὴν ἀντιπολίτευσι περιμένομε νὰ ἰδοῦμε τί στάσι θὰ λάβουν οἱ ἡγέτες ἢ οἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντικλιτικῆς, γιὰ νὰ κανονίσωμε τὴ στάσι μας. Δηλαδή, μὲ λίγα λόγια, τὴ φροντίδα γιὰ τὸ τί θὰ γίνῃ σχετικὰ μὲ τὴ θρησκεία, μὲ τὴν πίστι μας, μὲ τὴν πίστι ποὺ θὰ μεταδοθῇ στὰ παιδιὰ μας καὶ ποὺ μᾶς ἔχει ἐμπιστευθῇ ὁ Κύριός μας νὰ τὴ φυλάξωμε ἀκεραία καὶ ἀμόλυντη, τὴν ἔχομε ἀναθέσει στοὺς... πολιτικούς! Ἐμεῖς ἠσυχάζομε καὶ ὁ καθένας μας φροντίζει γιὰ τὴ δουλειά του. Φροτῶμε ὅμως, ἂν ἡσυχάζῃ καὶ ὁ Ἀντίχριστος; Ξεχάσαμε ὅτι, ὅπως εἶχαμε σὲ παλαιότερο ἄρθρο μας διαπιστώσει, ἡ πάλαι ποτε δὲν εἶναι ἐπὶ σὸν αἵμα καὶ σάρκα, δηλαδή πρὸς ἀνθρώπου, ἀλλ' εἶναι ἀγῶνας ἐπὶ τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις (Ἐφ. στ', 12);

Τὰ πιστεύομε αὐτὰ, ἢ ἦσαν προεπιλεγμέναι ἀποφασίσεις; Ἄν τὰ πιστεύαμε αὐτὰ, εἶναι δυνατόν τώρα νὰ ἠσυχάζομε; Μήπως νικήσαμε τὸν Ἀντίχριστο; Μήπως τὸν δροκόνα ἐπὶ ὄντων τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς

ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην» (Ἄποκ. κ', 2) τὸν δέσαμε καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν ἦτα του κάθεται πρὸ φρόνιμα; Ὁ ἄρχις ὁ ἀρχαῖος θὰ παρατήρησι τὴν ἐπιθετικὴν του κατὰ τῆς πίστεως καὶ θὰ μᾶς ἀφίση νὰ ἀπολαμβάνωμε τὴ διαρκῆ εἰρήνη, ποὺ θὰ μᾶς χάριση ἡ μεγαλομνηχία του; Ὁ Σατανᾶς, ἀδελφοί μου, μετὰ τὸ ξεσηκώμα τοῦ θεολογικοῦ Λαοῦ, ποὺ ἔγινε πρὶν ἀπ' τὴν ἐκλογὴν, θὰ γίνῃ πονηρότερος, θὰ ἀλλάξῃ τακτικὴ καὶ θὰ κἀνή πρὸ δουλειὰ τὴ δουλειὰ του. Ἄς μὴ ξεγελασθῶμε ὅμως μὲ μερικὴς πονηρίας του ἐνέργειας, ποὺ θὰ γίνων μόνον ἐπὶ τὸ θεα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ῃ ΣΕΛ.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης

Μὲ σοβαρὰ προβλήματα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν συνήλθεν ἡ Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου. Πρῶτον καὶ κύριον θέμα τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῶν ἀμβλώσεων, ποὺ συναντᾷ τὴν ἐντονὴν ἀποδοκιμασίαν Κλήρου καὶ Λαοῦ.

Ἐπίσης θὰ ἐξετασθῶν θέματα ἀνταρκετικῶ ἀγῶνος εἰς τὴν Μεγαλόνησον, ὅπου ἀνατιθέσεται κομμουνιστικῶς ἡ δραστηριότης τῶν Ἱερωδικῶν, τῶν Προτεσταντῶν καὶ ἄλλων αἱρετικῶν.

Ἐνα ἄλλο πρόβλημα, ποὺ ἀπασχολεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης εἶναι ἡ πνευματικὴ προστασία τῆς νεολαίας, ἡ Ἰδρυσις Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἡ προστασία τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων καὶ πολλὰ ἄλλα θεματα τοῦ Κλήρου.

ΕΜΜ. Ν. ΖΕΥΓΑΔΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης Σελ.

ἦθνα· γιὰ νὰ μὴ μπορούμε νὰ μιλάμε καὶ νὰ διαμαρτυρούμαστε. Ἄν οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἀποκηρύξουν εανερά τὴν ἀθεΐα καὶ ἂν δὲν τιμωροῦν τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ποὺ τὴν προπαγανδίζουν, ποὺ τὴν προπαγανδίζουν καὶ ἀποδεδειγμένα πολεμοῦν τὴ θρησκεία, νὰ μὴ ξεπατηθῶμε. Ἄλλοιως θὰ γελᾷ μὲ μᾶς ὁ Πονηρός, γιὰτὶ καὶ πάλι τὸν πιστεύομε.

Ἀδελφοί μου, ὅς σοβαροῦτομε ἐπὶ τέλους καὶ ὅς ἀντιμεταπίσωμε τὴν κατάστασι ὅπως ἀξίζει στὴν πίστι, ποὺ μᾶς ἔχει ἐμπιστευθῇ ὁ Θεὸς νὰ κατέχομε καὶ ὅπως ἀπαιτοῦν αἱ ἐμεθοδίσαι καὶ ἡ πινουργία τοῦ ἔχθρου.

Γιὰ νὰ καταλόβωμε τὸ σπᾶίμα ποὺ διαφράττομε, ὅς τὸ σκεφθῶμε μὲ ἕνα συγκεκριμένο παράδειγμα, παρμένο ἀπ' τὴν καθημερινὴ μας ζωὴ. Ἄς ἐπιθεσίωμε, πὸς κάποιος εἶχε ἐμπιστευθῇ σὲ μᾶς ἕνα μεγάλο καὶ μοναδικὸ κολύμα θησαυροῦ. Συγχρόνως ἔξομε, ὅτι γύρω μας παραμοινοῦν ἀδίστακτοι καὶ πωμπῆνοι ληστές, ποὺ θὰ μεθοδεύθων τὰ πάντα γιὰ νὰ μᾶς τὸν ἀρπάξουν. Δὲν θὰ κάνομε τὸ κῆν, δὲν θὰ ἦταν τὸ μικρὸ μας ἀπασχολημένο συνεχῶς μὲ τὴν φύλαξι τοῦ θησαυροῦ, ποὺ μᾶς εἶχαν ἐμπιστευθῇ, δὲν θὰ ἐπιστρατεύωμε ὅλες μας τὴς ἱκανότητες, γιὰ νὰ ἀρραπάξωμε τὸ θησαυρὸ αὐτὸν ἀπ' τὴν ἀρπαγή;

Ἐπομένως τώρα, ποὺ κρατᾶμε στὰ χεῖρα μας ὅχι ἕνα ἕνα κολύμα θησαυροῦ, ἀλλὰ τοὺς πλουσιότερους θησαυροὺς τοῦ κόσμου, τὴν αἰώνια Ἀλήθεια καὶ τὴν οὐστῆρία τῶν ψυχῶν μας, ποὺ καὶ μὴ μόνο ἀπ' αὐτὴς δὲν τὴν ἠσφαρίζουν ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, ἐπιτρέσεται νὰ καθάρομε ἕτσι ἀρακτοὶ καὶ ἡσυχαι καὶ νὰ ἐμπιστευώμαστε τὴ φύλαξι τοῦ στοῦς πολιτικοῦ;

Ἡ πρὸ ἐπιβάνθη μέθοδος, ποὺ ὑποβάλλει στὸ μυαλό μας ἐὸ Πονηρό, εἶναι ὅτι τόχα δὲν πρέπει νὰ κάνομε τίποτε ἐναντίον του, γιὰτὶ εἶσι θὰ τὸν ἐρεθίσωμε καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ μᾶς ἐπιτεθῇ. Μὰ δὲν βλέπομε, ὅτι

καὶ παλαιότερα, ἀλλὰ καὶ στὸ πρόσφατο παρελθὸν ἔχει στήσι δολοκῆρο πόλεμο ἐναντίον τῆς πίστεως μας, ἐναντίον τῆς θρησκείας γενικῶς, χωρὶς ἐμεῖς νὰ τὸν ἔχομε ἀρραπάσει;

Δὲν βλέπομε, ὅτι σὺς ἄλλες Χῶρες, ὅπου ἔχει ἐπιβληθῇ ἡ ἀθεΐα, ἔχει ἐφαρμόσει τὴν ἴδια μέθοδο; Νὸ ἀποκοιμῆθῃ, δηλαδή τοὺς πιστοὺς μὲχοι ποὺ νὰ πᾶρη δολοκῆρη τὴν κοπτικὴ ἐξουσία στὰ χεῖρα του καὶ κατόπιν ἀρχίζει τὸν ποὺ ἀμείλικτο διωγμὸ ἐναντίον οὗ ὁτιδήποτε θεμᾶει εἰδικὰ τὸ Χριστὸ καὶ γενικότερα τὴ θρησκεία; Μήπως σ' αὐτὴς τὴς Χῶρες τὸν ἀρραπάσει οἱ πιστοὶ καὶ γι' αὐτὸ ὁ Ἀντίχριστος ξεκίνησε τὸν πόλεμο;

Ἀλλὰ δὲν βλέπομε καὶ τὸ ἄλλο; Ὅτι ὅπου οἱ πιστοὶ ἦταν στέρεα ριζωμένοι στὴν πίστι τους καὶ ἀποφασισμένοι νὰ τὴν ὑπερασπίσουν ἀκόμα καὶ μὲ τὴ ζωὴ τους, ἐκεῖ ὁ ἔχθρος μοιράσεται καὶ περιορίζει τὴς ἐπιθετικὴς του, προσκαθόντας νὰ φανῇ διαλλακτικὸς καὶ νὰ δεῖξῃ ὅτι τόχα δὲν πολεμεῖ τὴ θρησκεία;

Δὲν μᾶς διδάσκουν οὗτε τὰ πρόσφατα δικὰ μας γεγονότα; Ποιὸς εἶχε ἀρραπάσει τὸν «Πονηρό» γιὰ νὰ ἀνοίξῃ φοβεροὸ πόλεμο κατὰ τῆς πίστεως μας; Ἐδῶ στὴν ἐφημερίδα αὐτὴ δὲν εἶχε δημοσιευθῇ ἡ ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. Προσθηκυργό, ὅπου καταγγέλλονταν ἑκατοντάδες πολιτικὰ ἐπιθεσεων τοῦ ἔχθρου; Ἀλλὰ καὶ δὲν μᾶς κάνει ἐντύπωσι, ὅτι ὅταν κάποιος κινήθηκε ἕνα μικρὸ ποσοστὸ πιστῶν Χριστιανῶν, ὁ ἔχθρος σηματοῦντικε λίγο;

Ἡ καλύτερη ὁμνα, ἀδελφοί μου, οὗ ὅλες τὴς περιπτώσεις, εἶναι ἡ ἐπιθεσις. Ὅσο πρὸ φοβισμένους μᾶς βλέπει ὁ ἔχθρος, τόσο ἀποθροισίνεται περισσότερο. Τὸ σηματοῦντικε εἶναι νὰ τολῶσομε τὴς εἰθίνας μας καὶ νὰ λάβομε τὰ μέτρα μας ἐγκαίρως. Ὅχι ἀπιστωδικῶς ἐνέργειας τὴν τελευταία στιγμὴ. Ἀλλὰ τὴ συγκεκριμένα πρέπει νὰ κάνομε. Αὐτὰ θὰ τὰ δοῦμε οὗ ἐκόμενα ἄρθρα. Ἀρχιεπισκόπος ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ πρῶην Ἀθηνῶν